

antifona:

Do - bro - řeč, má du - še, Hos - po - di - nu. A - men.

125

Ž 103

vers:

1. Dobrořeč, má duše, Hospodinu, celé nitro mé,
2. On ti odpouští všechny nepravosti, ze všech nemocí
3. Po celý tvůj věk tě sytí dobrem, tvé mládí se obnovuje
4. Dal poznat své cesty Mojžíšovi, synům Izraele
5. Nepovede pořád spory, nebude se
6. Jak vysoko nad zemí je nebe, tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi,

1. jeho svatému jménu! Dobrořeč, má duše,
2. tě uzdravuje, vykupuje ze zkázy tvůj
3. jako mládí orla. Hospodin zjednává
4. svoje skutky. Hospodin je slitovný a
5. hněvat věčně. Nenakládá s námi podle našich
6. kdo se ho bojí. Jak je vzdálen východ od

1. Hospodinu, nezapomínej na žádné jeho dobrodiní! *Dobrořeč...*
2. život, věncí tě svým milosrdenstvím a slitováním. *Dobrořeč...*
3. spravedlnost a právo všem utlačeným. *Dobrořeč...*
4. milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný. *Dobrořeč...*
5. hříchů, neodplácí nám dle našich nepravostí. *Dobrořeč...*
6. západu, tak od nás vzdaluje naše nevěrnosti. *Dobrořeč...*